

အစ္စလာမ်နှင့်ဇနီး(၄)ဦး

အစ္စလာမ်သာသနာတော် မထွန်းကားမီရှေးပဝေသဏီကတည်းကပင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဘာသာတရားနှင့် လူမျိုးအားလုံးတွင် အမျိုးသားတစ်ဦးအတွက် ဇနီးမယားတစ်ဦးထက်ပိုယူသော ဓလေ့ရှိခဲ့သည်။ အာရပ်၊ အိန္ဒိယ၊ အီရန်၊ အီဂျစ်၊ ဂရိ၊ ဘေဘီလုံ၊ ဩစတေးလီးယား စသည့်နိုင်ငံအသီးသီးတွင် အိမ်ထောင်များစွာ ပြုသည့်ဓလေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ အိမ်ထောင်များစွာပြုခြင်း၌ရှိသော အကျိုးတရားနှင့်လိုအပ်ချက်များကို ယနေ့လည်း မည်သူမျှ ငြင်းနိုင်ဖွယ်မရှိပါ။

ယခုအခါ ဥရောပ၌ ခေတ်သစ်ပုဂ္ဂိုလ်များက မိမိတို့၏ရှေးလူကြီးများကို ဆန့်ကျင်၍ ဤဓလေ့ထုံးစံကို ပယ်ဖျက်ရန်ကြိုးစားနေကြသည်။ “တစ်လင်တစ်မယားစနစ်” ကို ပြဌာန်းရန်ကြိုးစားနေကြသည်။ သို့သော်လည်း အချိုးအနှီးပင်ဖြစ်လေသည်။ အဆုံး၌ ယခင်ထုံးစံပင် လွှမ်းမိုးလာသည့်အတွက်ကြောင့် ယခုအခါ ယခင်အတိုင်းပင် ဇနီးမယားတစ်ဦးထက်ပို၍ယူရန် ကြိုးစားနေကြပါသည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ၏ကျော်ကြားသော ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ မစ္စတာ ဒီယွန်ပို့က အိမ်ထောင်များစွာပြုခြင်းနှင့်ဆက်သွယ်၍ (Bible) ကျမ်းမှ ကောက်နုတ်ချက်များကို တင်ပြပြီးသည့်နောက် သုံးသပ်ရေးသားသည်မှာ “ထို့ကြောင့် သိရှိရသည်မှာ ဇနီးများများယူခြင်းသည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်စကားဖြစ်ရုံသာမက ၎င်းထဲတွင် ဘုရားသခင်က ကောင်းချီးမင်္ဂလာများပင်ထားရှိထားပေသည်” ဟုဆို၏။

သို့သော်လည်းသတိပြုသင့်သည်မှာ အစ္စလာမ်သာသနာမထွန်းကားမီက လူတို့သည် အကန့်အသတ်မရှိအိမ်ထောင်ပြုကြသည်။ လူတစ်ယောက်ချင်းစီ၏လက်အောက်၌ ထောင်ပေါင်းများစွာသော မိန်းမများထားရှိခဲ့ကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးများတွင်လည်း မိန်းမများစွာယူသည့် ဓလေ့ရှိခဲ့သည်။ ၁၆ ရာစုထိ ဂျာမနီ နိုင်ငံသားများသည် အိမ်ထောင်များစွာပြုခဲ့ကြသည်။ ၁၆ ရာစုက ပါလက်စတိုင်းဘုရင်နှင့် ၎င်း၏ မှူးမတ်များတွင်လည်း ကြင်ယာတော်ပေါင်းများစွာရှိခဲ့ကြသည်။

ဤကဲ့သို့ပင် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များ၏ အထွတ်အထိပ်ကျမ်းဖြစ်သော ဝေဒကျမ်း(Vade)တွင်လည်း ဤသည်ကို ပိုင်ကြောင်းဆိုထားပါသည်။ အဆိုပါကျမ်းတွင် ဇနီးမယားပေါင်း (၁၀)ယောက်၊ (၁၃)ယောက်၊ (၂၇)ယောက်၊ အစရှိသဖြင့် ထားရှိခြင်းကို ခွင့်ပြုထားကြောင်းပါရှိသည်။

ဤသည်တို့ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အစ္စလာမ်သာသနာမထွန်းကားစဉ်ကပင် အမျိုးသမီးများနှင့်အိမ်ထောင်ပြုရာတွင် အကန့်အသတ်မရှိခဲ့ကြောင်းသိရပါသည်။ သမိုင်းစတင်သည့်အချိန်မှစ၍ မည်သည့်ဘာသာမည်သည့်ပဒေကမှ ဤသည်နှင့်ပတ်သက်၍ အကန့်အသတ်မသတ်မှတ်ခဲ့ပေ။ ဂျူးလူမျိုးများ၊ ခရစ်ယာန်များ၊ ဟိန္ဒူများ၊ အာရိယာန်လူမျိုးများ၊ ပါရှန်းလူမျိုးများ၊ မြန်မာလူမျိုးများအပါအဝင် မည်သည့်လူမျိုးတွင်မျှ အကန့်အသတ် သတ်မှတ်ချက်မရှိခဲ့ပါ။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင်လည်း မိဘုရားပေါင်း ရာနှစ်ချီထားရှိခဲ့သည်။ ယောက်ျားကောင်းတော့ မောင်းမတစ်ထောင် ဆိုသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။

အစွလာမ်သာသနာထွန်းကားခါစ ကနဦးခေတ်တွင်လည်း ကန့်သတ်ချက်မရှိသော ထုံးတမ်းစဉ်လာရှိခဲ့ပါသည်။ အချို့သော သာဝကကြီးများထံ၌လည်း ၄ ဦးထက်ပိုသောဇနီးမယားများရှိခဲ့ပါသည်။ တမန်တော် မုဟမ္မဒ်သခင်(အရှင်မြတ်၏ ဂရုဏာအပေါင်းခညောင်းပါစေ)၏ ထံတော်ပါး၌လည်း ခဒိဂျာသခင်မ၏နောက်ပိုင်း၌ အချို့သော ဘာသာရေးလိုအပ်ချက်များကြောင့် ဇနီးသည် ၁၀ ဦးထိတိုးသွားခဲ့လေသည်။

သို့သော်လည်း ဤကဲ့သို့အိမ်ထောင်များစွာပြုခြင်းကြောင့် အမျိုးသမီးတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့် ဝတ္တရားများ ပျက်ကွက်လာကြတော့သည်။ လူတို့သည် သန့်စွမ်းကျန်းမာစဉ်အခါမှာတော့ မိမိ၏ အတောမသတ်နိုင်သည့် ရာဂစိတ်ကိုဖြည့်ဆည်းရန်အတွက် အိမ်ထောင်ပေါင်းများစွာပြုလိုက်ကြသည်။ တဖန်အိုမင်းရင့်ရော်လာသောအခါ ဇနီးအားလုံး၏ တာဝန်ကို ကျေကျပွန်ပွန် ထမ်းဆောင်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ကြောင်းတွေ့ရပေသည်။ ဤအတွက်ကြောင့်အမြဲတမ်းတည်ရှိမည်ဖြစ်သော၊ လောကတခွင်မှ မတရားညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုနှင့် ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်းမှုအလုံးစုံကို ပယ်ဖျက်ရန်အတွက် ကျရောက်လာသော မြတ်ကျမ်းကုရ်အာန်က လူသားတို့၏အခွင့်အရေး (လူ့အခွင့်အရေး) ကိုထောက်ရှုလျက် ဥပဒေတော်တစ်ရပ်ကို ပြဋ္ဌိန်းတော်မူလေသည်။ ထိုဥပဒေတော်မှာ “မိမိတို့နှစ်ခြိုက်သည့် အမျိုးသမီးများအနက်မှ(ယောက်ျားတစ်ဦးလျှင်) မိန်းမနှစ်ယောက်စီနှင့်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် မိန်းမသုံးယောက်စီနှင့်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် မိန်းမလေးယောက်စီနှင့်ဖြစ်စေ ထိမ်းမြားကြကုန်။ တဖန် အကယ်၍အသင်တို့သည် တရားမျှတမှုကိုပြုနိုင်ကြမည်မဟုတ်ဟု စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ကြပြန်သော် တစ်ဦးတည်းနှင့်ပင်တင်းတိမ်ကြရမည်” (ကုရ်အာန် ၄:၃)

ဤဥပဒေသည် ဇနီးမိန်းမများစွာနှင့် အိမ်ထောင်ပြုထိမ်းမြားခြင်းကို အပြီးအသတ် ပယ်ဖျက်တားမြစ်လိုက်ခြင်းမဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဆိုးကျိုးဘေးဥပါဒ်များကို ကင်းစေရန်အလို့ငှာ ပြဋ္ဌိန်းလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ သဘောမှာ ၄ ဦးထက်ပို၍ အိမ်ထောင်မပြုရန် ကန့်သတ်တားမြစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ၄ ဦးအထိကန့်သတ်ထားသော်လည်း ထို ၄ ဦး၏အခွင့်အရေးကို အပြည့်အဝ တန်းတူညီမျှ ပေးစွမ်းနိုင်မှသာ ယူခွင့်ရှိသည်။ ၄ ဦးအခွင့်အရေးကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ မဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါက တစ်ဦးထက်ပို၍ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် “ဇလမ်” မတရားပြုကျင့်ရာရောက်ပေသည်။

ဤဥပဒေပညတ်တော်မူပြီးနောက် အွမ္မသ်ထုတစ်ရပ်လုံးအတွက် တစ်ပြိုင်တည်း ဇနီး ၄ ဦးထက်ပို၍ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် “ဟရာမ်” ဖြစ်သွားပါသည်။ ဤအမိန့်မကျမီအလျှင် ၄ ဦးထက်ပိုသောဇနီးမယားများ ရှိခဲ့ကြသည့် သာဝကကြီးများအား တမန်တော်မြတ်သခင်က ၄ ဦးထက်ပိုနေသော ဇနီးမိန်းမများကို သွလားက်ပေးကွာရှင်းရန် အမိန့်ပေးတော်မူခဲ့ပါ။ ဟဒီးစ်တော်မြတ်တွင် လာရှိသည်မှာ ဟရေသ်ဂိုင်လားန့်(ဟဒီးစ်) သခင်အစွလာမ်သာသနာလက်ခံသောအချိန်၌ သခင့်ထံတွင် ဇနီး ၁၀ ဦးရှိခဲ့ပါသည်။ တမန်တော်မြတ်က ၎င်းအား ၄ ဦးမှလွဲ၍ ကျန်ဇနီးမိန်းမများအား သွလားက်ပေးကွာရှင်းလိုက်ရန်တိုက်တွန်းခဲ့ပါသည်။

ဟရေသ် နောင်ဖလ်ဘင်နိုအာဝိယဟ်(ဟဒီးစ်)သခင် အစွလာမ်သာသနာလက်ခံမီက အမျိုးသမီး(၅)ဦးနှင့်အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ အစွလာမ်သာသနာလက်ခံလာသောအခါ တမန်တော်မြတ်က တစ်ဦးကို ကွာရှင်းလိုက်ရန် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် အစွလာမ်သာသနာတော်က အမျိုးသားတစ်ဦးအတွက် ဇနီးလေးယောက်

ယူခွင့်ပေးထားခြင်း(လေးဦးထက်ပိုယူခွင့်မပေးထားခြင်း) မှာ အမျိုးသမီးတို့၏ အခွင့်အရေးကို ချိုးဖောက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အမျိုးသမီးထု၏ အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးခံနေရသော ခေတ်ကာလမျိုးတွင် အမျိုးသမီးထု အခွင့်အရေးကို ဆယ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ တလောကလုံးက အကန့်အသတ်အကွပ်အထိန်းမဲ့စွာဖြင့် ထောင်သောင်းမက အိမ်ထောင်များပြု၍ အမျိုးသမီးတို့၏ အခွင့်အရေးများကို ဖျက်လိုဖျက်စီးပြုနေကြသော ကာလတွင် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်း၍ လူ့အခွင့်အရေးကိုအပြည့်အဝပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် မှတ်သားရမည့်အချက်မှာ အစ္စလာမ်သာသနာက အမျိုးသားတစ်ဦးအားအိမ်ထောင် လေးခုပြုကိုပြုရမည်ဟု အမိန့်ပေးထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ အထိန်းအကွပ်၊ စည်းဘောင်၊ အကန့်အသတ် ကင်းနေသာကာလတွင် အထိန်းတပ်၍ အကွပ်ဆင်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှသာမဟုတ်ပါ။ လေးဦးနှင့်သာ အိမ်ထောင်ပြုဟုဆိုရာတွင်လည်း လေးဦးစလုံး၏ အခွင့်အရေးကို အပြည့်အဝ ဖြည့်ဆည်းပေးရန်မှာ အလွန်အပင်အရေးကြီးပါသည်။ အကယ်၍ လေးဦးစလုံး၏ အခွင့်အရေးနှင့် ရပိုင်ခွင့်တို့ အား ပြည့်ပြည့်ဝဝဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်စွမ်းမရှိပါက လေးဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည်လည်း “ဟရာမ်” ဖြစ်သွားပါသည်။ ဤကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်အတွက်(فَوَاحِشًا) ဟုဆိုလျက်သီးခြားပြဋ္ဌာန်းထားပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ တစ်ဦးထက်ပို၍ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းမပိုင်တော့ပါ။

ဤသည်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်သိရသည်မှာ အစ္စလာမ်သာသနာသည်လည်း “တစ်လင်တစ် မယားစနစ်” ကိုသာလျှင်အသာပေးထားကြောင်းသိရပါသည်။ ဤသို့မဟုတ်ပါက “တရားမျှတမှုကို ပြုနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပါက ” ဟုဆိုလျက် သီးခြားပညတ်စရာအကြောင်းမရှိပါ။ လေးဦးထိခွင့်ပြုလိုက်ခြင်း မှာလည်းအထက်တွင်တင်ပြခဲ့သည်အတိုင်း အိမ်ထောင်များစွာပြုခြင်း၌ အမျိုးသားများအတွက်ရှိသော အကျိုးထူးများကို ယနေ့တိုင်ငြင်းနိုင်ဖွယ်မရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဤအတွက်ကြောင့် အစ္စလာမ်ကခွင့်ပြုထားသော “ဇနီးမယားလေးဦးထိယူခြင်းသည်” အမျိုးသမီးတို့၏ အခွင့်အရေးကို ချိုးဖောက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အမျိုးသမီးတို့၏ အခွင့်အရေးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း အထက်ပါရှင်းလင်းချက်ဖြင့်သာ သိရှိနားလည်သဘောပေါက်နိုင်ပါသည်။

(မုဟမ္မဒ် ယအ်ကူဗ် အာကူဂျီး)